

Zpravodaj Klubu čtenářů Bohumila Hrabala

N Y M B U R S K Ý

PÁBITEL

číslo 53

SEDMNÁCTÝ ROČNÍK SETKÁNÍ SE OPĚT MIMOŘÁDNĚ VYDAŘIL

Do Kerska autobusem, lodí, na kole i pěšky

Již sedmnácté Hrabalovo Kersko se, po loňském velmi nepříznivém počasí, letos v sobotu 23. května uskutečnilo v příjemné atmosféře. Takže opět můžeme sebevědomě říkat: Počasí – jó, to my umíme!

Dopolední začátek byl v letošním roce mimořádně „košatý“. Již v 9.20 hodin se sešlo asi patnáct lidí na nádraží v Kostomlatech u pamětní desky Bohumila Hrabala a Ostře sledovaných vlaků, odkud odešli pěšky přes chráněné území Kostomlatský luh ke zdymadlu Kostomlaty. Někteří přešli přes lávku zdymadla – dokonce i s odborným výkladem o vodním díle – na druhý břeh, ostatní počkali na výletní loď Blani-

ce. Ta odplovala z Nymburka v 9.30 hodin, kde nabrala asi třicet osob.

Pikantní historku líčí Honza Řehounek: „V devět hodin mi volá jakási paní, že přijela od Prahy do Kostomlat a na nádraží nikdo není. Vysvětlil jsem jí, že sraz je u pamětní desky v devět dvacet. Po půl desáté mi volá znovu, že tam nikdo není. Telefonuji proto Lence Martínkové, která kostomlatskou akci organizuje. Ta mi ale sděluje, že

z nádraží odešli v devět dvacet pět a jsou na cestě k Labi. Volám tedy zpět nešťastnici, ať se vydá za nimi. Za dvacet minut mi zvoní mobil znovu: Jdu nějakým lesem a bojím se tady! Nakonec ale vše dobře dopadlo. Nic ji nesežralo, nikdo ji nepřepadl, skupinu dohnala u zdymadla a šťastně se přepravila na druhý břeh.“

Na kerské straně řeky u menhiru se tedy všichni z kostomlatské strany i pochodníci

Herci z divadelního spolku Hálek v inscenaci Boganova maturita.

od Svatojosefského pramene, kteří vyšli v devět hodin a zastavili se u Hrabalovy chaty a domu Francových, kde se točily scény s Janem Hrušínským ve Slavnostech sněženek, spojili a pokračovali v cestě k památné borovici Krásná Pepina, po cestě Nymburačce k restauraci Hájenka a do cíle procházky „po místech, která měl Bohumil Hrabal rád“ – k Lesnímu ateliéru Kuba.

Tam z Nymburka dorazili rovněž účastníci cyklojízdy a další stovky lidí ze všech koutů republiky i ze zahraničí (přijeli Maďaři, Poláci, Slováci).

Již od dvanácti hodin vyhrávala na krytém pódiu výborná kapela Trampstejk. Pak nastoupili členové divadelního spolku Hálek, kteří připravili pro tuto příležitost Honzou Řehounkem napsanou divadelní jednoaktovku „Boganova maturita“ na motivy Hrabalovy povídky „Život bez smokingu“. Diváci ji po zásluze odměnili výbuchy smíchu i potleskem. Další hudební vystoupení patřilo skvělému triu Přelet MS (Jana Ježková a Romana Tomášková – učitelky ZŠ v Blovicích, a Romana Žezulková – ředitelka MŠ v Seči u Blovic), které už v Kersku vystoupilo v roce 2013 a diváci si jej pro velký úspěch vyžádali znovu.

Poté se na jevišti, za moderování Vítka Špinky, vystřídali vzácní hosté: herec v hrabalovských filmech Petr Brukner, pomocná

Dopolední procházka Kerskem.

režisérka filmu Slavnosti Sněženek Hana Hanušová, spisovatelka Zuzana Maléřová, literární vědec, hrabalolog a spisovatel Radko Pytlík, producent, scénárista a autor filmu „Bohumil Hrabal – takže se stalo, že...“ Oliver Malina Morgenstern, Miloslav Doležal, zástupce vedoucího výroby filmu Slavnosti sněženek, režisér Jiří Menzel, herec Jiří Lábus.

Vzpomínalo se na pana Hrabala, na natáčení filmu, zazněly i veselé historky. Paní Hanušová s Petrem Bruknerem vyprávěli o patáliích při natáčení scény s divočákem vniknuvším do školy. „Když tam vběhl poprvé, zaklínilo se mu kopytko do kovové mřížky rohožky a další opakování odmítal. Nastražili mu dovnitř bachyni jako sexuální lákadlo, ale ani to nezabralo. Tak v zoufalství naložili vycpaného kance na dětský kočárek, s nímž jezdili za keři a točili jen jeho hřbet. Vypadalo to ale blbě, tak to vystříhli a věnovali to jako dárek kameramanovi.“

Jiří Lábus, který si zahrál v „Andělských očích“ Dušana Klaina roli holiče a ve filmu „Obsluhoval jsem anglického krále“ roli číšníka, na otázku, proč přijal pozvání do Kerska, odpověděl: „K tomuto kraji mám silné pouto. Můj tatínek pocházel z Nymburka, Kersko mám rád... A Hrabal? Jako Hrabal napsal Obsluhoval jsem anglického krále na jeden zátah, úplně stejně, od začátku až do konce bez vydechnutí jsem tuto knihu přečetl já. Když mi Jiří Menzel asi po patnácti letech nabídl roli číšníka ve stejnojmenném filmu, neváhal jsem ani okamžik.“

Kromě zábavy na jevišti, k níž patřilo i losování účastnických soutěží, se lidé, jichž se opět sešlo a sjelo několik stovek, bavili i sami. Měli k tomu vytvořené ty nejlepší podmínky. Na stáncích se točilo pivo – speciálně pro Hrabalovo Kersko vyrobil nymburský pivovar čokoládové Postřižín-

Lidé v hledišti se dobře bavili.

Veselo bylo i na jevišti – Hana Hanušová, Vítek Špinka a Petr Brukner.

Jiří Lábus.

ské pivo, peklo se maso na grilu a klobásky, v nabídce byly i pravé beskydské frgály a spousta ďalších specialít.

„Nejvíc se mi na Hrabalově Kersku líbí setkávání s přáteli, ty hovory lidí, jak by řekl pan Hrabal. Proto sem tak rád jezdím,“ řekl Jaroslav Pražák ze Zlína. Rovněž pan Ryszard Borowski z Polska sem podstupuje dlouhou cestu především pro tu skvělou atmosféru a vzpomínání na svého oblíbeného spisovatele. Velká skupina cyklistů pod vedením Dušana Sušila přijíždí každým rokem z Brna a Boskovic, letos přicestoval i plný autobus knihovníků z Loun. A všichni se vraceli domů s předsevzetím, že „příští rok opět nashledanou“.

Poděkování organizátorů – Městské knihovny v Nymburce, Klubu čtenářů Bohumila Hrabala a Lesního ateliéru Kuba Kersko patří všem, kdo přispěli k tomu, aby se sedmnácté Hrabalovo Kersko mohlo uskutečnit: Městu Nymburk, hejtmánovi Středočeského kraje Miloši Peterovi, Pivovaru Nymburk, Sdružení obcí Kersko, Městskému kulturnímu středisku Nymburk, Vlastivědnému muzeu v Nymburce, Obci Kostomlaty a Obecní knihovně v Kostomlatech, Sboru dobrovolných hasičů Velké Zboží, provozovatelům výletní lodi Blanice.

Sympatická děvčata Přelet MS.

Šialene krásny svet a hovory s ľuďmi

Moje kerské pobyty sú vždy hlavne o hovoroch s ľuďmi, tento rok však boli tie hovory asi najintenzívnejšie a najzaujímavejšie odkedy do Kerska chodím. A samozrejme, že vyvrcholili na sobotňajšom sedemnástom „Hrabalovi“. To „moje“, v poradí už piate, Kersko bolo akoby celé zahalené v „hovoroch ľudí“.

Nebola to síce vždy tá „malá hospodská univerzita“, ale nepočúval som ani žiadne „zvásty“ či „bláboly“, teda nejaké hlúposti. Nie, s blbcami sa v Kersku naozaj baviť nemusím, to mi nehrozí. Napokon, Hrabalovi kamaráti a známi, s ktorými sa v Kerskom polesí i v širšom okolí stýkal, určite neboli žiadni primitívi. Takže „moje“ Kersko má skutočne solídnu spoločenskú úroveň, kultúrne prostredie, inteligentných, komunikatívnych, vtipných i múdrych obyvateľov. A milých a priateľských!

Byť v prítomnosti ľudí, ako napríklad Pavlík Misík, jeho žena Olinka, doktor Kobylka, Broňa Kuba, Vašek Kořán, Zdeněk Eliáš, ale i mnohých ďalších zaujímavých osobností, žijúcich v Kerskom polesí, je čistou radosťou. Hovoriť s nimi a najmä počúvať ich rozprávanie, často doslova pábenie, je pre mňa veľkým a trvalým potešením.

Nuž, a tak som vnímal i tohtoročné Hrabalovo Kersko. Celé bolo vlastne jediným

súborom hovorov. Zneli všade. Na javisku, kde prehovorili Jiří Menzel, Jiří Lábus, Radko Pytlík a viacerí ďalší hostia s veľkým darom reči, v hľadisku, pri stánkoch s Postřížinským, klobáskami, ale aj krásnou keramikou, knižkami či tričkami s legendárnym heslom „Záhradkáři Kersku“.

Na parcele Kubovho Lesního ateliéru vlastne hovoril každý s každým. Lesom sa niesla zanietená ľudská reč. K tomu môžem iba dodať ono Pepinovo (parafrázované) - „ten kerskej svet je k zefileniu krásnej, a i kedyby nebyl, tak já ho takovej vidím“.

Peter Pačaj, Košice

Zdeněk Eliáš, Peter Pačaj a Václav Kořán.

PÍSEŇ O HRABALOVĚ KERSKU

Na přípravném výboru Hrabalova Kerska vyrukoval Broňa Kuba s nápadem zahájit letošní sedmnáctý ročník písní s názvem „Mám brouka v hlavě“, jejíž text napsala Eva Tučná a hudbu Karel Zich, který ji i nazpíval.

Realizace nápadu se ujali chlapi ze skupiny Trampstejk a skutečně píseň na začátku

našeho setkání Honza Ritter zazpíval. Mímoходом velmi pěkně, mnozí posluchači tvrdili, že, ve vsí účtě ke Karlu Zichovi, lépe nežli původní interpret. A to navzdory tomu, že je to dílko hudebně a interpretačně ne zrovna jednoduché.

Bylo by jistě velmi zajímavé zjistit, kdo je autorka písně Eva Tučná. Se zpě-

vákem Michalem Tučným prý nemá nic společného, tvrdí znalci jeho osoby a díla, nic bližšího se nám zjistit nepodařilo. Ke Kersku má jistě niterný vztah, což je znát z textu písně. Možná nám někdo ze čtenářů Nymburského pábitele pomůže. Byla by jistě skvělým hostem osmnáctého Hrabalova Kerska.

Mám brouka v hlavě

hudba Karel Zich – text Eva Tučná

*Ráno, hned jak jsem se probudil
a zjistil, že zase mám v hlavě
velkýho brouka jako na dlani
v tom ztratil se mi někde v trávě.*

*Hrabalovy příběhy z okolí
pod Pepinovou borovicí
na zeleném plátně se vracejí
kam všichni brouci v hlavě patří.*

*Mám brouka v hlavě tady v Polabí
kde se smějou holky vlasatý
lákač na kolech svým pozadím
a pijou pivo postřižinský.*

*Komáři tu štípají ve dne v noci
od hlavy až k patě v obci Sadský
a dál, Hradištko, Kersko, Semice
kde na jednom hřbitově Bogan spí.*

*Mám brouka v hlavě z kerských lesů
kde si teče Josefskej pramen
známou Kerku si lidi plnějí
do starejch lahvi od Dobřejch vod.*

Honza Ritter a Vláďa Kvíz.

Nejoblíbenější je Pepin

V diskuzi s přáteli, jak jinak než u piva, jsme se dotkli tématu nejoblíbenějších postav z hrabalovských filmů. Nakonec jsme dospěli k závěru, že nejvic si srdce filmového diváka získal Jaromír Hanzlík v postavě strýce Pepina v Postřižínách.

Napadlo mne se podívat na internet, zda podobná diskuse neproběhla i na tomto fóru. A našel jsem.

- Na stránkách iDNES.cz proběhla v březnu 2014 anketa s názvem: Hrma či strýc Pepin? Hledáme nejlepší postavu filmů podle Hrabala. Výsledky ankety byly následovné:
- 1. místo: Strýc Pepin** (Jaromír Hanzlík) v Postřižínách – 1 484 hlasy.
 - 2. místo: Miloš Hrma** (Václav Neckář) v Ostře sledovaných vlacích – 450 hlasů.
 - 3. místo: Jarin Franc** (Rudolf Hrušínský) ve Slavnostech sněženek – 303 hlasy.
 - 4. místo: Maryška** (Magda Vášáryová) v Postřižínách – 192 hlasy.
 - 5. místo: Pan Karel** (Jiří Krejčík) ve Slavnostech sněženek – 159 hlasů.
 - 6. místo: Pavel Hvězdář** (Václav Neckář) ve Skřiváncích na niti – 84 hlasy.
 - 7. místo: Výpravčí Hubička** (Josef Somr) v Ostře sledovaných vlacích – 78 hlasů.
 - 8. místo: Haňťa** (Philippe Noiret) v Příliš hlučné samotě – 38 hlasů.

Zajímavá byla i diskuse, kterou v rámci ankety vedli čtenáři. Za všechny ohlasy jsem vybral tyto:

Rudolf Preclík: Jednoznačně Pepin. Na podobného vola jsem narazil nedávno. Nevěřili byste, jak dokáže takový člověk otrávit a unavit.

Vladimír Mařík: Proč myslíte, že Pepin byl vůl? Pepin byla brilantně vykreslená postava, velmi jadrně moudrá, prostě zaslouží svým způsobem srovnání se Švejkem... takže podle mého názoru Pepin ne jako vůl, ale jako svým způsobem geniální léčitel lidských duší...

Tuto výměnu názorů ukončil Jiří Neumister: Co to plantáte, osobo...???

Jan Koloděj, Olomouc

Fotosoutěž

Fotografovali jste na Hrabalově Kersku? Pošlete nám fotografie (mohou být i z předchozích ročníků). Městská knihovna v Nymburce a Klub čtenářů Bohumila Hrabala vyhlásily fotosoutěž Hrabalovo Kersko.

Svoje nejvydařenější snímky pošlete nejpozději do 1 října 2015 v digitální podobě (o velikosti max. 1 Mb) na e-mail kocianova@knihovna-nbk.cz. Papírové fotografie o formátu nejméně 13x18 cm na adresu: Městská knihovna v Nymburce, Palackého tř. 1749, 288 02 Nymburk.

Porotou vybrané fotografie budou vyvěšeny na web knihovny. Autoři nejlepších snímků budou vyhlášeni a odměněni diplomem a cenami 21. listopadu u příležitosti zahájení oslav 120. výročí založení veřejné knihovny v Nymburce, kde budou jejich fotografie vystaveny (následně pak na Hrabalově Kersku v roce 2016). V černobílém provedení je zveřejníme v Nymburském pábíteli.

Předloha strýce Pepina Josef Hrabal.

„Hrabalologové“ z Budapešti i v Kersku

Zajímavé je, že ani v Praze, ani v Nymburce neexistuje, ale v Budapešti je Hrabalova hospoda. Jmenuje se „Hospoda Bohumila Hrabala“.

Před čtyřmi lety náš „domácí lékař“, pan hostinský Miklós Orvos (maďarské slovo „Orvos“ znamená „doktor“), otevřel první místnost „Hospody Bohumila Hrabala“ a napsal nám „na předpis“ Postřížinské pivo. Po otevření jeho hospody jsme k oslavě nymburského piva založili „Tajnou stolní společnost Bohumila Hrabala“, abychom mystifikaci Hrabala dále popularizovali dílo a život našeho oblíbeného spisovatele.

Poněvadž v dnešní době je Hrabal nejznámější český spisovatel v Maďarsku, Maďaři mají všeobecně rádi české pivo a samozřejmě i atmosféru původních českých hospod, a navíc v naší zemi už dříve existovala i další přátelská sdružení a stolní společnosti kolem české kultury, náš kruh se brzy stal oblíbeným místem přátelského

starých bohemistů, byli i známí výtvarní umělci a muzeologové – členové skupiny „“. Jméno jejich výtvarné skupiny je odvozeno od výborné pražské hospody na Hradčanech a všichni členové se inspirovali i u Bohumila Hrabala. Jejich fotky, diafilmy, malby, plastiky a sochy odrážejí dojmy, které získali z knih Bohumila Hrabala.

Výstava členů „Přátelského kruhu U černého vola“ s názvem „Vteřiny galaxie Bohumila Hrabala“ je stále obměňována – jednu verzi mohli obdivovat i zájemci v Praze v budově Maďarského institutu při příležitosti 100. výročí narozenin slavného spisovatele. Několik jejich děl stále „cestující“ výstavy jsou i dnes vystavované v Budapešti – v „Hospodě Bohumila Hrabala“.

V rámci „Stolní společnosti Bohumila Hrabala“ organizujeme jednou měsíčně pivní literární večery, vždy kolem Hrabala. Na nich při Postřížinském pivu z Nymburka hovoříme s hosty o Hrabalovi. Mezi hosty byli překladatelé Hrabalových románů, herci a divadelní režiséři, kteří v divadlech pracovali s Hrabalovými texty, slavní spisovatelé, kteří se i osobně s Hrabalem setkali, jimž Hrabalovo dílo přinášelo Múzu, případně psali o Hrabalovi, bloggeři ad.

Majitel hospody, náš „pivní lékař“ Miklós Orvos, vydal seít o Hrabalovi, a v den Hrabalova úmrtí jsme organizovali v hospodě nonstop čtení z jeho knih: česky i maďarsky. Při příležitosti 100. výročí narození B. H. nás navštívili i slavní čeští hosté: divadelní režisér Ivo Krobot a spisovatel a pečovatel o umělecké dědictví B. H. Tomáš Mazal.

Při pivě jsme vymysleli i společný výlet na Hrabalovo Kersko. To se nám podařilo právě letos. Cestovali jsme do Nymburka, do Kerska a do Prahy několika auty. Viděli jsme i pamětní tabulku na budově nádraží v Kostomlatech

nad Labem. V den festivalu Hrabalovo Kersko – 23. května 2015 – jsme měli „oficiální“ schůzi naší společnosti ve slavné kerské Hájence, kde jsme si předem objednali místa a kam jsme pozvali i slavného českého hosta: filozofa a literárního vědce profesora Radko Pytlíka. Po setkání jsme udělali zdvořilostní návštěvu u hrobu Hrabalovy rodiny na hřbitově v Hradištku, na který jsme kromě věnce přinesli i maďarské pivo. Samozřejmě jsme se stavili rovněž u Hrabalovy zdi v Libni. V poslední den našeho letošního výletu po stopách Bohumila Hrabala jsme na druhém výjezdním „českém“ zasedání naší stolní společnosti v hospodě

Maďarské zátíši u pomníku.

U zlatého tygra přivítali našeho starého kamaráda Richarda Haška, vnuka v Maďarsku rovněž velmi oblíbeného českého spisovatele Jaroslava Haška, jenž neúnavně pečuje o dědictví svého dědečka.

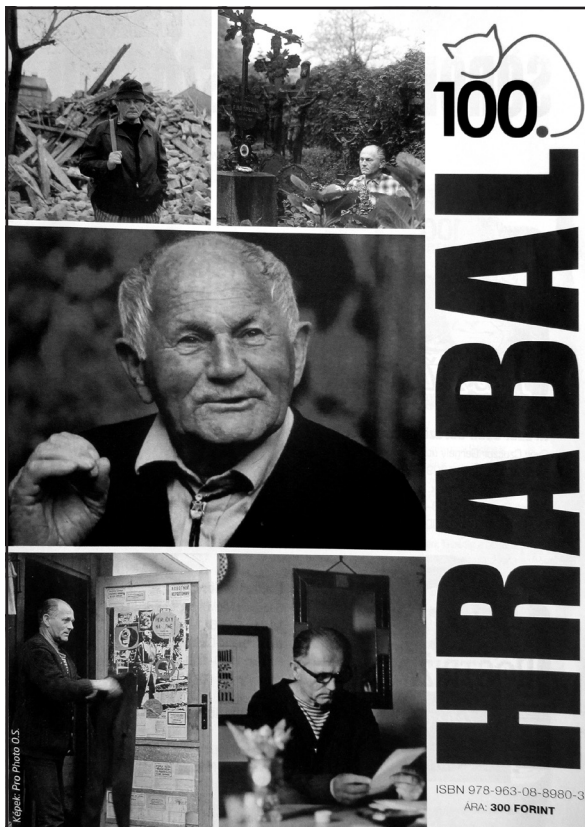
Odváželi jsme si domů úžasně dojem: krásnou náladu v Kersku, usmívající se oči krásných českých žen vedle pípy, setkání s účinkujícími v pěkném programu. Nemůžeme zapomenout ani na výborné nymburské pivo.

To vše nás s vámi všemi spojuje, a i proto věříme, že se na nás nebudete hněvat za naše heslo: „Hrabal byl maďarský spisovatel, který náhodou psal česky.“ J

*László Polgár
2015. július 10.*

László Polgár.

literárního setkávání v hospodě. Ruku v ruce s tím brzy zmizela i tajnost naší stolní společnosti...

Několik z nás se už dříve zúčastňovalo (a stále účastní) i činnosti dalších společenských přátelských kroužků – především ve „Spolku Bohemia Budapešť“. Tenhle spolek funguje už více než dvacet let a v rámci společenské práce už zorganizoval i několik výletů po stopách Bohumila Hrabala. Často jsme o Hrabalovi psali v našem časopisu a sestavili taky speciální Hrabalova čísla periodika „Bohemia“.

Mezi zakládajícími členy „Stolní společnosti Bohumila Hrabala“, vedle těch

PŘÍRŮSTKY NYMBURSKÉHO HRABALOVA FONDU MOHOU BÝT VYUŽÍVÁNY
I V JINÝCH MÍSTECH REPUBLIKY

Bohumil Hrabal se vrátil na Moravu

V roce 2014 byla v Polabském muzeu – Vlastivědném muzeu Nymburk otevřena nově instalovaná stálá expozice věnovaná Bohumilu Hrabalovi a souběžně i výstava „Bohumil Hrabal – známý a neznámý“. Oba tyto kulturní projekty doprovázely oslavy stého výročí spisovateleova narození.

Dalo by se předpokládat, že po roce 2014, jenž přinesl mimořádně velkou nádlíku akcí věnovaných této události, se zájem veřejnosti i organizátorů přenesou na jiná témata či osobnosti, ale skutečnost nasvědčuje opak.

Ještě koncem „Hrabalova roku“ požádalo o zapůjčení výše zmíněné výstavy na rok

V první polovině téhož roku došlo rovněž k významnému obohacení sbírkového fondu Bohumila Hrabala formou darů i nákupu. První akvizicí se stal soubor nábytku z majetku Hrabalovy rodiny, s místem vzniku v Polně v roce 1916, používaného posléze v nymburském pivovaru i ve vile č.p. 581, po smrti manželů Marie a Francina Hrabalových roz-

vo oblečení a oděvní doplňky. V soupisu daru jsou evidovány čtyři obleky, čtyři saka, třináctery kalhoty, jeden plášť, čtyři bundy, čtyři boty a dvacet čtyři kravaty. Poslední darovanou akvizicí je soubor výtvarných děl od Oldřicha Hamery. Zahrnuje deset grafik s tematikou Bohumila Hrabala, vytvořených technikou monotypu a koláže.

Výše uvedené přírůstky sbírek byly po výběru využity do zápůjčky výstavy „Bohumil Hrabal – známý a neznámý“ ve Vlastivědném muzeu Kyjov.

Hrabalova kyjovská výstava probíhala v období 5. června až 26. července 2015. Zahájení se uskutečnilo v rámci „Muzejní noci“ nazvané „Hrabal známý a neznámý aneb Přilíhlučné muzeum“. Program večera zahrnoval „hospodsky“ laděné hudební vystoupení, čtení Hrabalových povídek v podání členů divadelního souboru z Ořechova, filmové projekce a přednášku filmového historika Pavla Taussiga.

Kyjovskému muzeu se podařilo hrabalovskou výstavu velmi hezky nainstalovat i zajímavě prezentovat veřejnosti. Vlastní expozice je rozdělena do dvou muzejních budov renesančního zámečku, v němž instituce sídlí od roku 1928 (nové muzejní budovy byly otevřeny v roce 2010) a nabízí především expozici národopisnou, archeologickou a přírodovědnou. Novým tématem tohoto moravského regionu je samozřejmě etnografie – většina velkých kulturních akcí je zaměřena právě na tuto oblast.

Výstavní prostory zámečku a jejich mobiliář jsou poměrně atypické a instalování výstavy „Bohumil Hrabal – známý a neznámý“ nebylo určitě jednoduché. Místní muzejníci se přesto svého úkolu zhostili s citem pro výtvarnou stránku i souvislosti – vytvořili pro návštěvníky srozumitelné celky. V nové budově muzea, konkrétně v přednáškovém sále, byly pak rozmístěny velké panely putovní expozice B. Hrabala a ukázky jeho osobního oblečení.

Lze konstatovat, že kyjovská výstava splnila na výtečnou očekávání vystavovatele i zapůjčovatele.

František Sýkora

2015 Vlastivědné muzeum v Kyjově, jež je pobočkou Masarykova muzea v Hodoníně. Tato žádost přiměla pracovníky nymburského muzea vytvořit z materiálů původní výstavy výstavu putovní, kterou by se mohlo prezentovat i jinde po republice. Na vytvoření putovní výstavy byly sdruženy finanční prostředky Polabského muzea Poděbrady a města Nymburk.

dělený mezi oba bratry – Bogana a Slávka. Bohumil Hrabal si svoji část nábytku umístil do panelákového bytu v Kobylisích. Soubor se skládá z jídelního rozkládacího stolu, židlí, velké nízké skříně komodového typu a dvou nízkých skleníků na sklo a porcelán. Další přírůstek získalo muzeum ze stejného zdroje (RNDr. Václav Kadlec) jako výše uvedený nábytek – tentokrát šlo o Hrabalo-

Kde se co šustlo

- V čísle 51 Nymburského pábitele z ledna 2015 jsme zveřejnili článek o poslední pamětníci Bohumila Hrabala za jeho železničářského působení ve stanici Kostomlaty. Nyní jsme dostali zprávu, že paní Helena Červená zemřela 8. dubna 2015 ve věku 90 let.
- Od Hrabalova Kerska 23. května 2015 mohou turisté využívat plavbu výletní lodí Blanice z Nymburka do Kerska se zastávkami v Hradištku a Kostomlatech. Na loď si můžete vzít i kolo, svůj výlet si okořenit příjemnou plavbou po Labi a páteční cestu pak absolvovat po Hrabalově cyklostezce zpět do Nymburka. Dopolodní plavba začíná v Nymburce na přístavě pod hradbami v 10 hodin, pro dospělé za 130 Kč, pro důchodce a studenty za 100 Kč a pro děti za 70 Kč. Více informací najdete na www.polabinalodi.cz.
- V měsíčníku Biblio (příloha Literárních novin), z května 2015 vyšel článek Jana Řehounka u příležitosti stého výročí narození Karla Marysky „Básník s absolutním sluchem“.
- Poté, co v Biblii vyšel článek „Básník s absolutním sluchem“ o Karlu Maryskovi, ozval se jeho synovec Slávek Sýkora s podstatnou doplňující informací: K uvedeným vydaným knihám je třeba přidat sbírku Maryskových prací z let 1969-1976 „Zelený altán“. V šedesáti kusech, s ediční poznámkou Václava Kadlece, ji vydala Pražská imaginace v roce 1988.
- Když byla 6. prosince minulého roku na nádraží v Kostomlatech odhalována pamětní deska Bohumilu Hrabalovi a Ostrře sledovaným vlakům, slíbil člen představenstva a. s. České dráhy Dr. Roman Štěrba, že nezůstane jen u „kosmetické“ opravy staniční budovy. Kvůli pamětní desce totiž na naléhání Klubu čtenářů Bohumila Hrabala České dráhy opravily pouze zastřešenou část nástupiště a čelo prostřední části budovy, kde měla být deska zavěšena. Pololetí je pryč a jak je vidět, zůstalo opět jen při slibech. A nejen to. Tento způsob rekonstrukce nádraží se zřejmě Českým drahám zalíbil natolik, že podobně opravily, před mistrovstvím světa v ledním hokeji, i nádraží v pražských Vysočanech. Ne že by to tato stanice, jež byla ostudou republiky, nepotřebovala, ale, jak jsme se dozvěděli, celý objekt se má v dohledné době zbourat. Možná to na tu přechodnou dobu stálo za to, kdyby ovšem byla opravena střecha, kterou do budovy zatéká.

VE SBĚRNĚ I V LIBNI

V nakladatelství Novela bohemia vyšla knížka fejetonů novináře a spisovatele Karla Hviždaly nazvaná „Osmý den týdne“. Je to výbor z textů psaných jako sobotní zamyšlení pro Český rozhlas Plus v letech 2013-2015. Vznikl tak komponovaný celek autorových vzpomínek pokrývající období od konce 2. světové války po dnešek, ozdobený ilustracemi Miroslava Bartáka. Zahrnuje třiapadesát fejetonů, v nichž je čtenář uveden do společnosti moudré ženy, již je autorova babička, ale setkává se také s řadou známých osobností. To, že je mezi nimi i Bohumil Hrabal, je jaksi samozřejmé, takže vám tento fejeton zde předkládám k přečtení. Další informace o knize a její distribuci najdete na www.novelabohemica.cz.

Ivan Kott

Jak jsem potkal Hrabala

„To jste překousl řetěz, že jste se z toho vašeho Čoudova Bubáčkova vydal do města?“ To je věta z první otištěné prózy Bohumila Hrabala, která mi hned utkvěla v hlavě. Poprvé jsem ji slyšel od paní učitelky Hoznauerové na gymnáziu. Taky nám řekla, že autor pracuje ve sběrně surovin ve Spálené ulici; šli jsme se tam na něj podívat. Měl frajersky ohrnutou rádiovku, jako ji nosili mladí traktoristé na vesnici, a široké šle na starých štruksnách.

Na jeho lyrickou anténu jsem podruhé narazil až v roce 1963, kdy vyšla Perlička na dně a vzápětí Pábitele a Taneční hodiny pro starší a pokročilí. Spolu se Směšnými láskami Milana Kundery a po Zbábělcih Josefa Škvoreckého, který ovšem byl po vydání až do roku 1963 zakázán. Tehdy mu konečně zase vyšla Legenda Emöke. Zdálo se, že jsme se stali svědky zázraku. Tak silný radostný pocit jsem měl jen ještě jednou, když padla vládnoucí nenormalita v listopadu 1989. Mrtvolný jazyk socialistických hrdinů byl odsunut do zapomnění: svět ožil skutečnými různobarevnými lidmi. Dějiny se zase staly místem, kde je v nejvyšší míře možné i fantastické.

Později mě za ním vyslala redakce do Libně Na Hráz Věčnosti, kde bydlel v bývalé kovárně: byla přilepená na starý pavlačový dům. Před domkem byla zahrádka s pumpou, na které seděl a hrál si s kočkou. Tak jsem Bohumila Hrabala viděl podruhé, a to mu už muselo být víc

než padesát. Na domku byla spousta firmních štítů a reklamních cedulí z první republiky: Zastupitel spolku KOLMENSKY pro Prahu VIII. a okolí, Kaiserovy prsní karamely, Malorohozecké pivo, Mýdlo Otta, Mattoniho Kysibelka, Hellada – klenot praden atd., které si zřejmě přinesl domů ze sběrných surovin, stejně jako staré pivovarnické knihy, které měl v bytě. Pan Hrabal mě vzal na pivo, kde se rozvyprávěl. Na tenký led psaní vstoupil až ve dvaceti. Do té doby o literatuře nic moc nevěděl a na střední škole dvakrát propadl z češtiny: opakoval primu a kvartu, chlubil se u piva. A cokoliv říkal, mělo velký pozitivní náboj: i z těch svých školních propadáků se dokázal po letech radovat. Nebo to bylo možná tím, že jeho hnací síla v psaní byla radost z vět, které zvolna kapaly z jeho duše.

Jako my jsme snídávali s babičkou na střeše, tak podobně Bohumil Hrabal psával na střeše svého domku: měl kvůli tomu seříznuté nohy u židle a u štokrlete, aby mohl sedět rovně, a do svého stroje značky Underwood třískal tak, že z pavlačí křičely maminky, ať jim nebudí děti. On je ale nejspíš ani neslyšel, protože byl nejen prsty, ale i svou duší napojen na psací stroj, který myslel za něj: zpovídal nejen sebe, ale celý svět. A tak jako on se cítil celý život být poctěným psaním, tak jsou i sto let po jeho narození poctění lidé čtením jeho knih. Asi proto na něj tolik vzpomínám: svým psaním nás neomyvatelně umazal. Byl to kominík literatury.

V Dlouhé uvádějí

návrat k vyprávění

Pražské divadlo V Dlouhé uvádí „útržky z Hrabala s intermezem a filmovým epilogem aneb Návrat k vyprávění!“ s názvem „407 gramů z Bohumila Hrabala“. Na motivy z povídky Baron prášil, s použitím postav i z dalších povídek, scénář napsal Miroslav Hanuš, který hraje i hlavní úlohu Hanti. Dále hrají: Miroslav Táborský – Vedoucí, Jaroslava Pokorná – Tanečnice, Martin Matejka – Kostelník, Michaela Doležalová – Kuchařka z hospody, Čeněk Koliáš – Jeniček, Marie Turková – Mařenka...

Zpravodaj Klubu čtenářů Bohumila Hrabala Nymburský pábitel – září 2015. Registrace: MK ČR E 1088777. Vydavatel: Městská knihovna, Palackého 1749, 288 02 Nymburk, tel.: 325 512 723. Šéfredaktor: Jan Řehounek, Všeclapská 1666/6, 288 02 Nymburk, tel. 603 238 523, e-mail: jan.rehounek@seznam.cz. Grafické zpracování: Vladimír Kvíz, Ječná 26, 288 02 Nymburk, tel.: 603 415 060, www.kviz.cz, e-mail: vladimirkviz@gmail.com. Tisk: Tiskárna Bofitisk Potoční ul., 288 02 Nymburk, tel.: 325 513 025. Pro členy Klubu čtenářů Bohumila Hrabala zdarma, volně prodejné výtisky 10 Kč. Náklad 200 ks.

Mladá fronta vydala Spisy 2 – povídky

Vydavatelství Mladá fronta (divize Knihy) odstartovalo ambiciózní projekt – vydání sedmi dílů Spisů Bohumila Hrabala. Jednotlivé svazky jsou naplánovány takto:

Vydavatelství Mladá fronta věnovalo Spisy 2 Bohumila Hrabala pro Městskou knihovnu v Nymburce, Literární kabinet Bohumila Hrabala a Klub čtenářů Bohumila Hrabala. Děkujeme!

1. Křehký dluh:

Lyrika a existenciální texty období před publikací první sbírky povídek. (vyjde jako pátý svazek)

2. Skřivánek na niti: Povídky z 60. let. (vyšlo)

3. Jsme jako olivy: Novely. Taneční hodiny pro starší a pokročilé, Ostře sledované vlaky, Postřižiny, Městečko, kde se zastavil čas, Něžný barbar, Obsluhoval jsem anglického krále, Příliš hlučná samota. (vyjde jako druhý svazek)

4. Rukověť pábítelského učně: Slavnosti sněženek, Krasosmutnění, Harlekýnovy miliony, Autičko + ostatní texty 1. části 12. svazku SSBH. (vyjde jako čtvrtý svazek)

5. Život bez rukávů: Trilogie + případně To, co zbylo. (vyjde jako třetí svazek)

6. Ze zápisníku zapisovatele: 15. + 18. Svazek Spisů. (vyjde jako předposlední svazek)

7. Pojízdna zpovědnice: Dopisy Dubence (13. + 14. svazek). (uzavře celou řadu)

Jako první vyšel svazek Spisy 2 – povídky „Skřivánek na niti“.

Obsahuje Hrabalovy povídky z šedesátých let, jež autor uspořádal do souborů „Perlička na dně“, „Pábítel“, „Inzerát na dům, ve kterém už nechci bydlet“ a „Morytáty a legendy“. Hrabal v těchto prózách evokuje prostředí, s nimiž se seznámil jako výpravčí, pojišťovací agent, brigádník v kladenských hutích, zaměstnanec Sběrných surovin a kulisák v pražském divadle. Vykreslil je jako nikdy nekončící „pohyblivý svátek“, plný rázovitých postav a postav

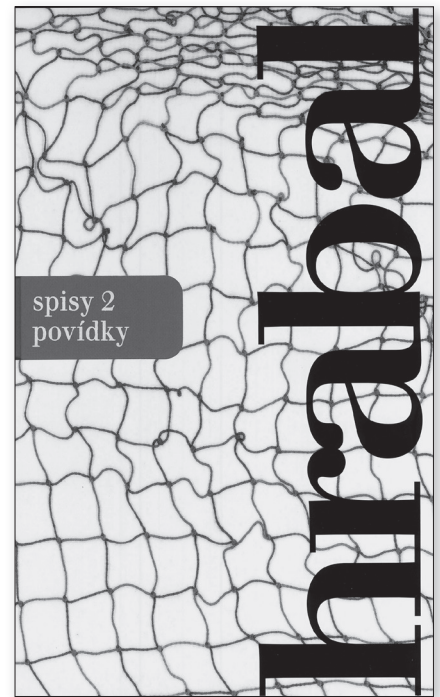
ček, dokonale splývajících s každodenností a bez známky revolty či nesouhlasu přijímacích okouzleně její všední nádheru i rabiátské surovosti.

Úvodní slovo „Náčrt základů Hrabalovy prózy“ pro tento svazek je z pera Emanuela Frynty.

V závěru knihy jsou ediční komentáře. Editory knihy jsou Václav Kadlec, Jiří Pelán a Claudio Poeta, k vydání připravili Jiřina Zumrová a Karel Dostál.

Bohumil Hrabal: Spisy 2 – Skřivánek na niti / povídky, Mladá fronta, Praha, 2014.

Vazba pevná v červeném plátně s přebalem, rozměr 170x240 mm, počet stran 476, hmotnost 960 g. Cena v maloobchodu od 559 do 669 Kč.

Hrabal v zahraničí

Literární kritik Radim Kopáč napsal pro měsíčník Biblio (příloha Literárních novin) z června 2015 článek „Český spisovatel v cizině v roce 2014“. V závěrečném odstavci „Táhne klasika“ se dočteme:

„...Česká literatura, řekněme od Čapka po Hrabala, se v zahraničí těší jisté míře pozornosti vlastně pořád. I ve světových jazycích a v zámoří. Někdy přidá své výročí narození (Hrabal), někdy fakt, že uplynulo víc jak sedmdesát let od mistrovy smrti, a není tedy nutné kupovat autorská práva (Čapek). Hrabala připomněli loni třeba v Gruzii (Obsluhoval jsem anglického krále), ve Švédsku (Městečko, kde se zastavil čas), ve Španělsku (Něžný barbar), V Rusku (výbor z povídek), pro angloamerický trh pak připravilo pražské nakladatelství Karolinum výběrovou kolekci pod názvem Rambling On...

	pryskyřice	1	ústřední topení	opak bim	léčivá rostlina		žába	zápasník s byky	o štvanici	čerstvé
dřevěné domy						rozteč				
podnik v Týnci						kilogram hovor. techn. univ. Liberec				
ochrana železnic			PZO najeden							
pres				praskavé období						
obyvatel Asýrie					harmonie výrobce zápalek				2 o stromu	
	mravní základ spor					přítakání poukázka				
povel kočího			proutěná nádoba inic. dirg Ančerlá			angl. oslov. může. obr. děčko				
Jihoevropan				zmrzlá voda				inic. obj. genetiky popěvek		
ženské jméno				souhlas			český herec odborář. organiz.			
POSTŘIŽINY Autorem literární předlohy je spisovatel Bohumil Hrabal,						automotoklub kynolog. klub				
Znění tajenky pošlete na adresu redakce do...						iniciály herce Rodena		Evropská unie koryši		
Výherce dostane knihu Bohumil Hrabal známý i neznámý.						zpěvák				slov. jak
						iniciály malého herce	nábytk. firma inic. mal. Aíše			
						pták				
						suchom. rostlina				